

Po stopách predkov uhorského ministra a šľachtica Gabriela Baroša z Beluše

Pavol VLČEK

Abstrakt

Témou nášho príspevku je prezentácia výsledkov čiastočného genealogického výskumu predkov uhorského šľachtica, ministra dopravy, priemyslu a obchodu Gabriela Baroša, pôsobiaceho v druhej polovici 19. storočia. Vzhľadom na zostavený a doložený rodový vývod do štvrtej generácie je však zrejmé, že sa budeme venovať takisto storočiu osemnástemu a rodom, ktorých história siaha podstatne ďalej. Ešte predtým ako prejdeme k samotnej prezentácii výsledkov, považujeme za dôležité predstaviť v úvode osobnosť Gabriela Baroša krátkym životopisným zhrnutím. Osobnosť, ktorej meno nesie v Maďarsku dokonca ulica je na Slovensku pomerne málo známa. Je však nutné podotknúť, že od roku 2021 je po Gabrielovi Barošovi pomenovaný park na Šafárikovom námestí v Bratislave. Obyvatelia mesta Žilina dozaista poznajú sochu na priečelí remeselníckeho domu, ktorá patrí práve Gabrielovi Barošovi. S miestnym regiónom ho totiž spája viac, ako sa na prvý pohľad môže javiť.

Kľúčové slová: Gabriel Baroš, šľachtické rody, matričné záznamy, genealógia, heraldika

Úvod

Gabriel Baroš sa narodil dňa 6.6.1848 v Pružine do šľachtického rodu Barošovcov z Beluše (lat. Baross de Bellus). Mimo Pružiny, kde sa nachádzal taktiež ich kaštieľ, patrili rodu aj majetky v obci Klobušice.

Obrázok 1 Baross Gábor (Wikimedia Commons)

Po absolvovaní gymnaziálnych štúdií nastúpil Gabriel Baroš na univerzitu v Budapešti kde študoval právo a taktiež sa tu formovalo jeho politické smerovanie. Počas svojej kariéry zastával rôzne významné funkcie ako napr. podnotár v Trenčíne, hlavný župný notár a predseda sirotského Trenčianskej župy či poslanec Uhorského snemu za ilavsko-púchovský okres.¹

¹ Gábor Baross. [online]. Dostupné na: <https://www.ilava.sk/mesto/kultura-a-sport-1/kultura-1/osobnosti-ilavy/gabor-baross/>

Vrcholom jeho kariéry však bolo dozaista pôsobenie na poste ministra dopravy a verejných prác a ministra obchodu. Počas svojho pomerne krátkeho života (zomrel v r. 1892) sa aktívne angažoval a zaslúžil o zreformovanie uhorskej dopravy či rozvoj obchodu a priemyslu. Za zmienku stojí taktiež stavba viacerých mostov cez Tisu a Dunaj, ktoré boli realizované rovnako za jeho funkčného obdobia.

Obrázok 2 Socha Gabriela Baroša na priečelí remeselnického domu v Žiline (foto: Pavol Vlček)

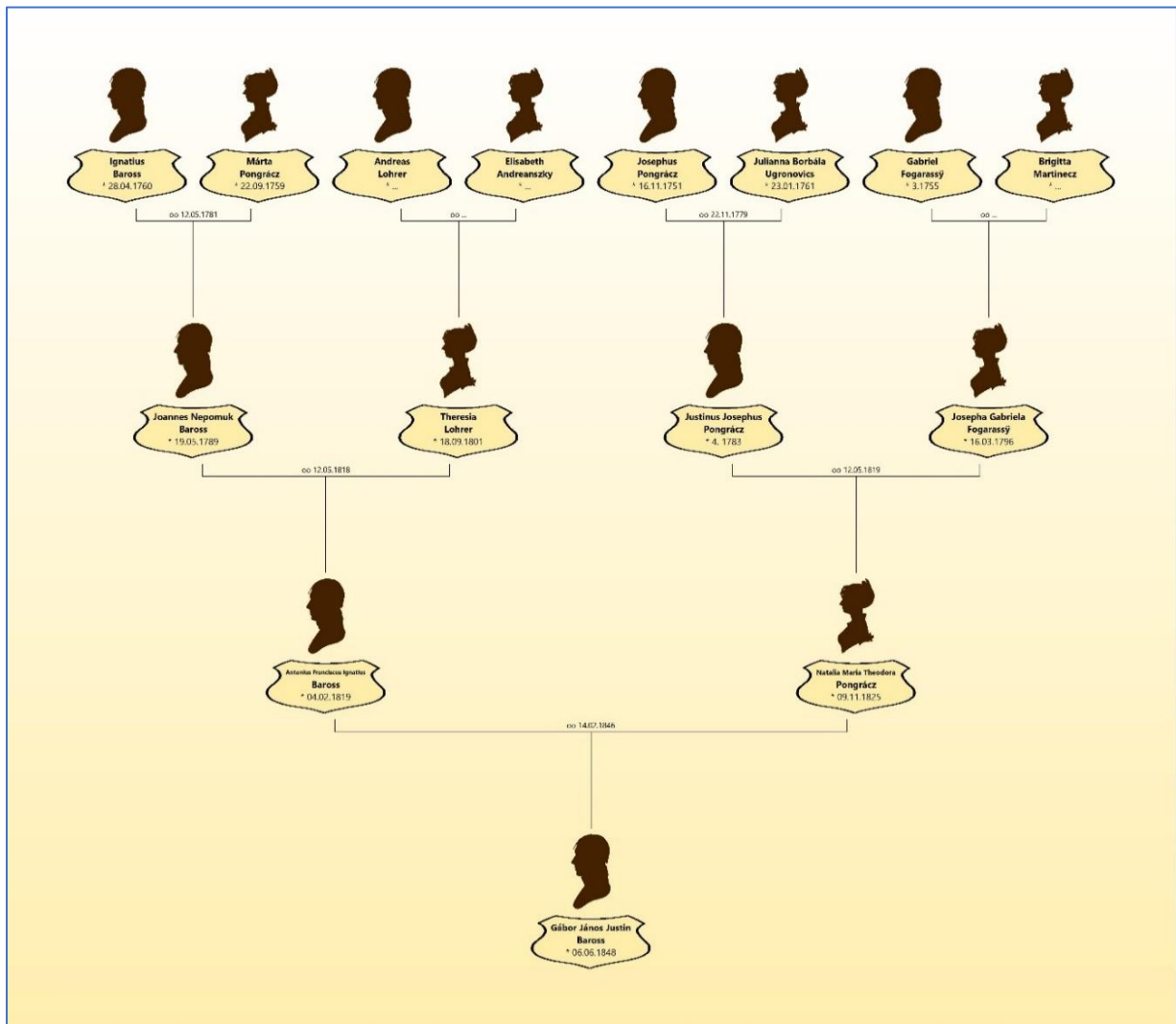
So Žilinou ho spája nielen socha na remeselníckom dome postavenom v roku 1910, ale takisto snaha o industrializáciu severozápadného Slovenska. Podarilo sa mu totiž presvedčiť majiteľa brnenskej súkenky Karola Löwa, aby bola založená továreň na súkno aj v Žiline. Táto továreň bola slávnostne otvorená v roku 1891 ako „*Uhorská továreň na vlnený tovar, vojenské súkno a prikrývky Karol Löw v Žiline.*“ Je zaujímavé, že svojho času bola najväčšou a najmodernejšou textilkou vtedajšieho Uhorska, ktorá zamestnávala až 800 zamestnancov. Od roku 1946 bol podnik známy ako „*Slovena, slovenské vlnárske závody, národný park Žilina.*“²

Výsledky genealogického výskumu

Tematika šľachtických rodov je v kontexte histórie nepochybne zaujímavou oblasťou, ktorá priťahuje pozornosť ako odbornej tak i laickej verejnosti. Vzhľadom na tento fakt možno konštatovať, že genealógia a heraldika patria ako pomocné vedy historické k mimoriadne zaujímavým disciplinám. V nasledujúcej časti sa budeme venovať prezentácii výsledkov nášho výskumu, ktorý sme realizovali prostredníctvom využívania viacerých genealogických metód. Mimo odbornej literatúry boli pre nás hlavným zdrojom matriky rímsko-katolíckej cirkvi, a to konkrétne matriky narodených a sobášených. Bez preštudovania 2 typov spomínaných matrik by totiž genealogický vývod priamych predkov s dátumami narodenia nebolo možné zostaviť. V tejto súvislosti považujeme za dôležité takisto poznamenať, že matriky a ich obsah sú ako súčasť kultúrneho dedičstva Slovákov nezameniteľným a cenným zdrojom informácií o predkoch obyvateľov našej krajiny.

² Slovena – história. [online]. Dostupné na: <http://www.slovena.sk/sk/historia.html>

V ďalších častiach poukážeme prostredníctvom konkrétnych príkladov z matrik na rôzne genealogické súvislosti týkajúce sa rodov, z ktorých Gabriel Baroš pochádzal ako po meči, tak aj po praslici. Keďže v Uhorsku a neskôr Rakúsko-Uhorsku sa vzhľadom na viaceré historické súvislosti menil v priebehu dejín úradný jazyk, je nutné tiež informovať, že sa v našej práci vyskytujú mená a časti textov v latinskej a maďarskej podobe. Forma jednotlivých mien na rodovom vývode teda nie je jazykovo jednotná no predstavuje podobu úradnej reči, ktorá bola v danom období vyhotovenia zápisu do matriky zaužívaná. V určitých prípadoch sa nám taktiež nepodarilo nájsť dátumy niektorých predkov, no sú preukázateľní na základe zápisov z iných doložených záznamov. Súčasťou našej práce sú aj základné popisy rodových erbov s ohľadom na heraldickú symboliku.

Obrázok 3 Rodový vývod do štvrtej generácie (Vlček 2021)

Rod Baross

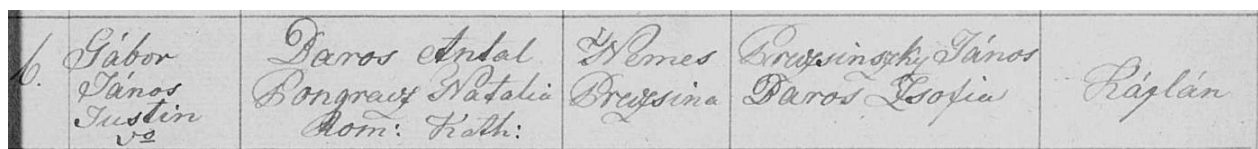
História rodu Barošovcov z Beluše (lat. Baross de Bellus) siaha do druhej polovice 16. storočia, kedy uhorský kráľ Rudolf II. Habsburský povýšil do šľachtického stavu bratov Petra a Jakuba. Nobilitovaní boli taktiež aj ich synovia Peter, Jakub, Martin a Juraj. Erbová listina bola vystavená konkrétne v roku 1578. Členovia rodu sa vyskytujú aj v neskorších súpisoch šľachty

pričom zastávali rôzne významné posty³ Z pohľadu heraldiky je erb Barošovcov z Beluše veľmi zaujímavý. V štiepenom štíte sa nachádza s tromi lupeňmi tradične zobrazovaná ľalia, obkolesená vencom z ruží. Vzhľadom na voľbu týchto heraldických figúr možno konštatovať, že ide o určitý protiklad. Symbolika ruže je totiž spájaná najmä s dňom a ľalia naopak s nocou (podobne ako lev – býk). Rodový erb je možné vidieť napríklad aj nad vstupom do mauzóleá Gabriela Baroša v Klobušiciach.

Obrázok 4 Erb Barošovcov z Beluše (Nagy 1857-1868.)

Pri šľachtických rodoch nebolo nezvyčajné, že pri krste dostávali viacero mien podľa svätcov, či patrónov, ktorým bol zasvätený miestny kostol. Mená však dostávali taktiež po svojich predkoch. Zo záznamu z matriky narodených z roku 1848 vyplýva, že Gabriel Baroš bol pokrstený ako Gabriel Ján Justín (maď. Gabriel János Justin). Vzhľadom na doložený rodový vývod možno skonštatovať, že druhé krstné meno Ján, sa vyskytlo už u jeho starého otca zo strany po meči, Jánovi Nepomukovi Barošovi (lat. Joannes Nepomuk Baross). Tretie meno Jústín sa zas vyskytovalo pri jeho starom otcovi zo strany po praslici Jústínovi Jozefovi Pongrácovi. (lat. Justinus Josephus Pongrácz).

Obrázok 5 Záznam o narodení Gabriela Baroša z dňa 6.6.1848 (matrika narodených Pružina: v r. 1848 Pruzsina)

Rod Pongrácz

Korene šľachtického rodu Pongrácovcov siahajú až do 14. storočia. Ich priamym predkom bol Pongrácz I., ktorému v roku 1386 patrilo Liptovský Svätý Mikuláš. Tento starý liptovský rod má spoločný pôvod s rodmi Smrečáni, Báan, Pottornay a Sentiváni s ktorými mali v rámci politiky a majetku najsilnejšie postavenie v Liptovskej stolici. Rod sa v priebehu dejín rozdelil na liptovskú zemiansku a trenčiansku vetvu, ktorá bola povýšená do stavu vysokej šľachty a získala barónsky, neskôr grófsky titul.⁴ Spomínaná vetva vysokej šľachty používala prídomek de Szentmiklós et Óvár. Ďalšie prídomy, ktoré používali iné rodové vetvy boli de Dengeleg,

³ NAGY, IVÁN. *Magyarország családai czímerekkel és nemzedékrendi táblákkal*. Pest: 1857-1868.

⁴ MAJERČIKOVÁ, Danka. *Zemianske rody na Kysuciach*. Čadca: Kysucké múzeum v Čadci. 2018.

de Alsóeőr, de Gyergyószentmiklós, de Nagymihály.⁵ Príslušníkom rodu s bohatou históriou bol napríklad aj rímskokatolícky kňaz Štefan Pongrácz, ktorý sa počas protihabsburgského povstania Gabriela Betlena odmietol vzdať svojej viery. Spolu s Marekom Križinom a Melicharom Grodeckim boli v roku 1619 umučení. V 20. storočí bola trojica mučeníkov vyhlásená za svätých a dnes sú im zasvätené kostoly v Košiciach a Humennom.⁶

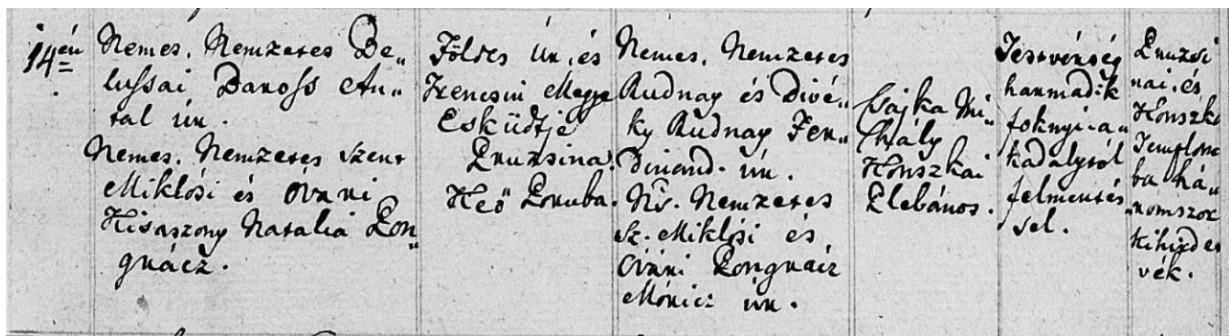

Obrázok 6 Erb rodu Pongrácz (Slovakiana SNM 2021)

Mimo bohatej heraldickej symboliky v polokružlom štíte s klinom, zaujme rodový erb dozaista taktiež pozoruhodnou turnajovou prilbou a klenotom. Zaujímavú, družnú podobu erbu rodov Pongrácovcov a Forgáčovcov možno vidieť v Košiciach na tympanóne Pongrácovsko-forgáčovského paláca. V rámci výsledkov nášho genealogického výskumu možno skonštatovať, že Gabriel Baroš pochádzal z rodu Pongrácz v línií po otcovi aj po matke. O šľachtickom stave predkov Gabriela Baroša z rodu Pongrácovcov svedčí mimo záznamov z matriky narodených taktiež aj sobášny záznam rodičov, kde sa jeho otec Anton Baroš (maď. Baross Antal) aj matka Natália Pongrácová (Natalia Pongrácz) spomínajú s ich príslušným stavom maďarsky Nemes = šľachtic. Natália Pongrácová je spomínaná taktiež s prídomkom de Szentmiklós és Óvár. Patrila teda k vetve, ktorá bola povýšená do stavu vysokej šľachty barónov, neskôr grófov.

⁵ TÖTÖSY DE ZEPETNEK, Steven. *Nobilitashungariae: List of Historical Surnames of the Hungarian Nobility/A magyar történelmi nemesség családneveinek listája*. West Lafayette : Purdue University Press, 2010.

⁶ Štefan Pongrácz. [online]. Dostupné na: <https://www.zivotopisysvatych.sk/stefan-pongraz/>

Obrázok 7 Sobášny záznam rodičov Antona Baroša z dňa 14.2.1846 (Matrika sobášených: Kónská, v r. 1846 Kunfalva)

Rod Lohrer

Na základe prevedenia informačného prieskumu možno konštatovať, že rod Lohrer sa v odbornej literatúre vyskytuje len útržkovite. Zmienku o ňom možno nájsť v súvislosti s prepojením na rod Barošovcov z Beluše v diele *Magyarország családai czimerekkel és nemzedékrendi táblákkal* od maďarského historika Ivana Nagyho. Meno rodu sa nenachádza ani v obsiahlom zozname šľachtických rodov Uhorska: *Nobilitashungariae. A magyar történelmi nemesség családneveinek listája*, ktorý zostavil Steven Tötösy de Zepetnek. Zmienky o rode sa nám žiaľ nepodarilo nájsť ani v inej tematicky orientovanej literatúre. Na základe týchto skutočností však možno zhodnotiť, že rod pochádzal pravdepodobne spoza hraníc vtedajšieho Uhorského kráľovstva. S týmto rodom bol Gabriel Baroš prepojený prostredníctvom svojej starej mami Terézie Lohrer. Rod Lohrer sa podobne ako rod Andreánszky vyskytuje v matričných záznamoch spolu so skratkou D. (Domin-us, i – v zmysle pán), ktorá napovedá ich šľachtický pôvod.

Rod Andreánszky

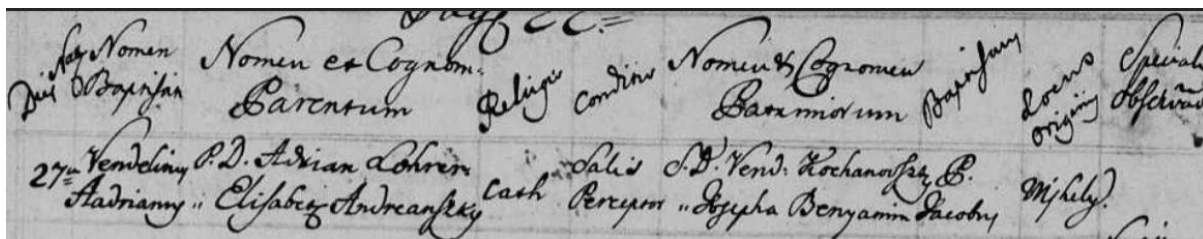
Rod Andreánskych pochádza z liptovskej župy a svoje meno odvodzuje od obce Liptovský Ondrej v ktorej sa taktiež nachádza rodová kúria zo 17. storočia. Ide o jednopodlažnú budovu s obdĺžnikovým pôdorysom a arkádou na nádvorí. V interiéri budovy sa v jej hlavnej časti nachádzajú kláštorné a krížové klenby.⁷ V minulosti rod užíval prídomy: de Andreánszk a de Liptószentandrás.⁸ Príslušníkom tohto šľachtického rodu bol aj Alexander Andreánsky, ktorý počas svojej kariéry zastával významné posty ako napríklad miestodržiteľ v Oradei či cisársko-kráľovský skutočný tajný radca. Vďaka svojim zásluhám bol za vlády Františka Jozefa I. povýšený do stavu vysokej šľachty a získal barónsky titul.⁹

⁷ Liptovský Ondrej – Kúria Eduarda Gustáva Andreánskeho. [online]. Dostupné na:

<https://www.pamiatkynaslovensku.sk/liptovsky-ondrej-kuria-eduarda-gustava-andreanskeho>

⁸ TÖTÖSY DE ZEPETNEK, Steven. *Nobilitashungariae: List of Historical Surnames of the Hungarian Nobility/A magyar történelmi nemesség családneveinek listája*. West Lafayette : Purdue University Press, 2010.

⁹ ANDREÁNSKY, Alexander. In: *Biografický lexikón Slovenska*. Zväzok I A – B. Martin : Slovenská národná knižnica. Národný biografický ústav. 2002.

Obrázok 8 Záznam o narodení Vendelína Hadriána Lohrera (brat Terézie Lohrer) z dňa 27.3. 1809 v ktorom sa spomínajú jeho rodičia Andrej Loher a Alžbeta Andreánska spolu so skratkou D. (Matrika narodených: Nové Mesto nad Váhom, v r. 1809 Vág-Újhely)

V rámci erbu zaujme v modrom empírovom štíte mimo nebeských telies aj labuť krmíaca mláďatá. V heraldickej symbolike býva labuť označovaná ako kráľovná vodných vtákov. Je tiež znamením dôstojnosti a krásy.

Obrázok 9 Erb rodu Andreánszky (Slovakiana SNM 2021)

Rod Ugronovics

Ugronovičovci boli starý šľachtický rod, ktorý sa usadil v Trenčianskej stolici. V minulosti používali prídomek de Ledenez¹⁰ (možný výklad: z Lednice). Ich korene siahajú do 17. storočia a v literatúre sa taktiež spomínajú ako príbuzný šľachtického rodu Benických.¹¹ V empírovom štíte rodového erbu dominuje figúra bájneho tvora gryfa (z časti lev . z časti orol), ktorá je v heraldike mimoriadne populárna. V terminológii je gryf popisovaný ako prastarý symbol moci známy už v Perzii či Asýrii. Jeho levie telo symbolizuje vládu nad zemou a orlia hlava zas nad vzduchom.¹²

¹⁰ TÖTÖSY DE ZEPETNEK, Steven. *Nobilitashungariae: List of Historical Surnames of the Hungarian Nobility/A magyar történelmi nemesség családneveinek listája*. West Lafayette : Purdue University Press, 2010.

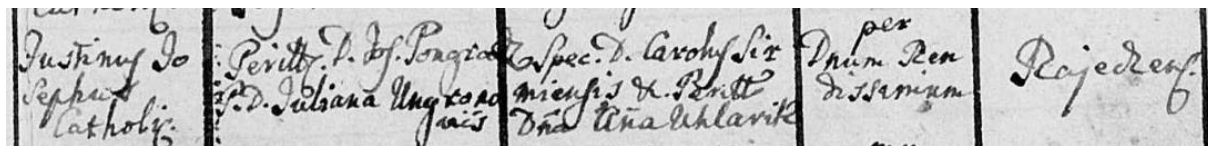
¹¹ NAGY, IVÁN. *Magyarország családai czimerekkel és nemzedékrendi táblákkal*. Pest : 1857-1868. [online]. Dostupné na: <https://adt.arcanum.com/hu/collection/Nagyivan/>

¹² GLEJTEK, Miroslav. *Heraldika, úvod do štúdia erbov*. Čadca : Kysucké múzeum v Čadci, 2013.

Obrázok 10 Erb rodu Ugronovics (Siebmacher 1893)

S rodom Ugronovičovcov bol Gabriel Baroš spriazený cez matku svoju starého otca Justína Pongráca. Bola ňou Juliána Ugronovičová, ktorá sa pri zápise Justína Pongráca v matrike narodených v roku 1783 spomína aj so svojím manželom s latinskou skratkou perill. V zmysle veľactený/urodzený.

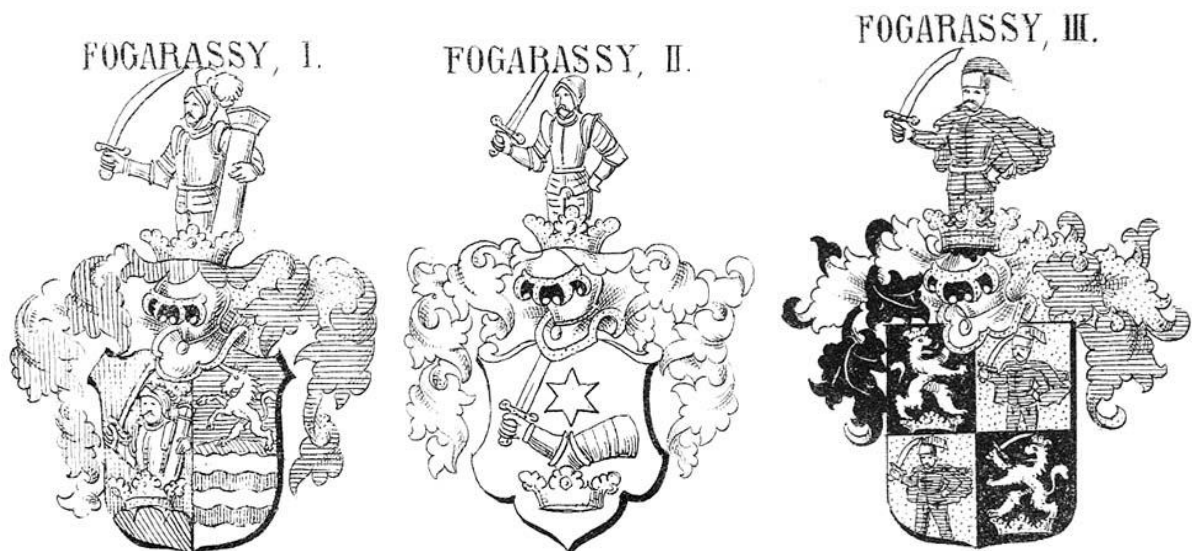
Obrázok 11 Záznam o narodení Justína Jozefa Pongráca z apríla 1783 v ktorom sa spomína aj jeho matka Juliána Ugronovičová (Matrika narodených Rajec, v r. 1783 Rajecz)

Rod Fogarassÿ

Starý šľachtický rod Fogarassÿ pôsobil v Uhorskom kráľovstve v Berežskej, Sabolčskej, Satumarskej, Ugočskej a Zemplínskej župe. Medzi zaujímavých členov rodu patrila napríklad Ján Fogarassÿ (maď. János Fogarassÿ), ktorý svojou záslužnou publikačnou činnosťou prispel do oblasti uhorskej judikatúry a maďarského jazyka.¹³ V Siebmacherovom diele o uhorskej šľachte *Der Adel Von Ungarn* sa vo vydaní z roku 1893 dochovalo viacero podôb erbu na ktorom nepochybne zaujme najmä klenot. Vo verzii erbu I. je tiež zaujímavý heraldický vľavo vyobrazený jednorožec, ktorý je v symbolike spájaný so silou, odvahou a aj ako atribút sv. Justína Paduánskej, ktorá bola popravená na začiatku 4. storočia v Padove.¹⁴

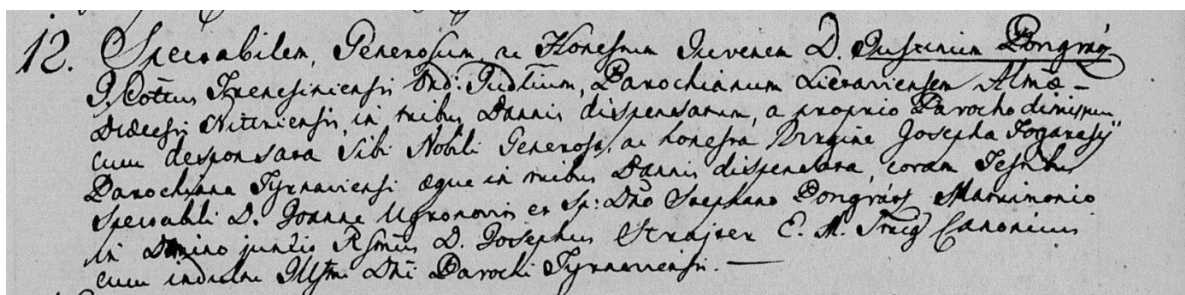
¹³ NAGY, IVÁN. *Magyarország családai czímerekkel és nemzedékrendi táblákkal*. Pest : 1857-1868. [online]. Dostupné na: <https://adt.arcanum.com/hu/collection/Nagyivan/>

¹⁴ SIEBMACHER, Johann. *Der Adel von Ungarn*. Nürnberg : Bauer und Raspe, 1893. [online]. Dostupné na: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Siebmacher-siebmacher-wappenbuch-1/der-adel-von-ungarn-magyarorszag-2/>

Obrázok 12 Podoby erbu rodu Forgarassý (Siebmacher 1893)

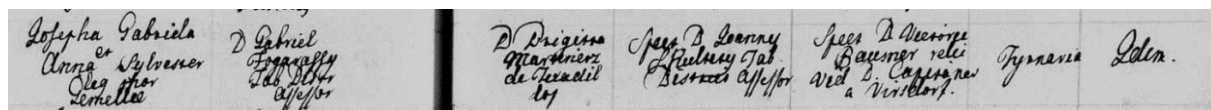
S menovaným šľachtickým rodom je Gabriel Baroš spojený cez líniu svojej starej mami Gabriely Jozefíny Forgarassý. O príslušnosti Gabriely k šľachtickému rodu Forgarassý svedčí záznam z matriky sobášených z Trnavy z roku 1819 v ktorom sa Gabriela spomína latinsky ako generosa v zmysle urodzená/vznešená. Zo záznamu taktiež vyplýva, že na uzavretie sobášu s Justínom Pongrácom bolo nutné udelenie dišpenzu.

Obrázok 13 Záznam o sobáši Justína Pongráca a Gabriely Forgarassý z dňa 12.5.1819 (Matrika sobášených Trnava, v r. 1819 Tynavia)

Rod Martinecz

Pri pátraní po ďalších rodových príslušníkoch Gabriela Baroša sa nám po preštudovaní matričných zápisov podarilo zistiť, že cez líniu svojej starej mami Jozefíny Gabriely Forgarassý mal taktiež predkov z rodu Martinecz. Erb rodu sa nám však v rámci výskumu nepodarilo nájsť. V odbornej literatúre sa rod Martinecz vyskytuje buď bez prídomku alebo ako Martinecz alias Thurzó. Nám sa však podarilo nájsť záznam v matrike narodených, v ktorom sa Jozefína matka spomína so skratkou D (lat. dominae) Brigita Martinecz de Texadillos.

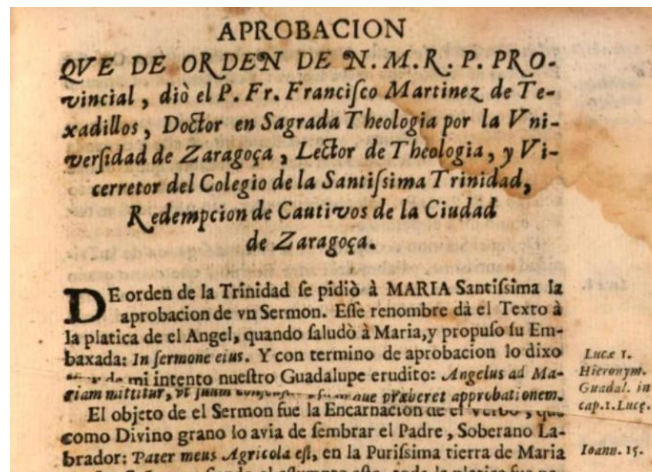
Obrázok 14 Záznam o narodení Jozefíny Gabriely Forgarassý z dňa 16.3.1796, v ktorom sa spomína jej matka Brigitta Martinecz de Texadillos (Matrika narodených Trnava, v r. 1796 Tynavia)

Prídomok de Texadillos je z nášho pohľadu do istej miery netradičný. Po následnom prevedení informačného prieskumu sme našli záznam v evanjelickom modlitebníku *ORACION EVANGELICA* z roku 1701, kde sa spomína istý Francisco Martinez de Texadillos, doctor en Sagrada Theologia por la Universidad de Zaragoza.

Obrázok 15 Titulný list ORACION EVANGELICA 1701

Ako už jazyk napovedá, kniha je vedená v španielčine. Spomínaný Francisco Martinez de Texadillos je tu uvedený ako doktor náboženskej teológie na univerzite v Zaragoce. Tento z najväčšou pravdepodobnosťou rodový príslušník teda pôsobil na univerzite v španielskom meste Zaragoza. Rok 1701 taktiež napovedá, že korene šľachtického rodu Martinecz de Texadillos siahajú minimálne do 17. storočia.

Obrázok 16 Text v ktorom sa spomína Martinez de Texadillos (ORACION EVANGELICA 1701)

Pramene a použitá literatúra

ADT: Hungary's largest and continuously expanding digital periodical database. [online]. Dostupné na: <https://www.arcanum.com/en/>

ANDREÁNSKY, Alexander. In: *Biografický lexikón Slovenska. Zväzok I A – B*. Martin: Slovenská národná knižnica. Národný biografický ústav, 2002. 638 s. ISBN 80-89023-16-9.

Gábor Baross. [online]. Dostupné na: <https://www.ilava.sk/mesto/kultura-a-sport-1/kultura-1/osobnosti-ilavy/gabor-baross/>

GLEJTEK, Miroslav. *Heraldika, úvod do štúdia erbov*. Čadca : Kysucké múzeum v Čadci, 2013. 253 s. ISBN 978-80-970780-3-4.

Liptovský Ondrej – Kúria Eduarda Gustáva Andreánskeho. [online]. Dostupné na: <https://www.pamiatkynaslovensku.sk/liptovsky-ondrej-kuria-eduarda-gustava-andreanskeho>

MAJERČÍKOVÁ, Danka. *Zemianske rody na Kysuciach*. Čadca : Kysucké múzeum v Čadci, 2018. 330 s. ISBN 978-80-89751-22-8.

MAJTÁN, Milan. *Názvy obcí slovenskej republiky (Vývin v rokoch 1773 – 1997)*. Bratislava : VEDA, vydavateľstvo slovenskej akadémie vied, 1998. 600s. ISBN 80-224-0530-2

Matriky rímskokatolíckej cirkvi. Slovenský národný archív. [online]. Dostupné na: <https://www.familysearch.org/en/>

NAGY, IVÁN. *Magyarország családai czímerekkel és nemzedékrendi táblákkal*. Pest : 1857-1868. [online]. Dostupné na: <https://adt.arcanum.com/hu/collection/Nagyivan/>

ORACION EVANGELICA, 1701. [online]. Dostupné na: <https://books.google.sk/books?id=SfvPDotRZ30C&pg=PA22&dq=oracion+evangelica&hl=cs&sa=X&ved=2ahUKEwjboumpruP1AhU1gv0HHcN4DzcQ6AF6BAgFEAI#v=onepage&q&f=false>

PALIVEC, Viktor. *Heraldická symbolika*. Praha : Genealogicko - heraldická spoločnosť, 1978. 129s.

SIEBMACHER, Johann. *Der Adel von Ungarn*. Nürnberg : Bauer und Raspe, 1893. [online]. Dostupné na: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Siebmacher-siebmacher-wappenbuch-1/der-adel-von-ungarn-magyarorszag-2/>

Štefan Pongrácz. [online]. Dostupné na: <https://www.zivotopisysvatych.sk/stefan-pongracz/>

Slovakiana: webový portál sprístupňujúci digitalizované zbierky kultúrnych objektov slovenských galérií, knižníc, a ďalších pamäťových a fondových inštitúcií. [online]. Dostupné na: <https://www.slovakiana.sk/>

Slovena – história. [online]. Dostupné na: <http://www.slovena.sk/sk/historia.html>

TÖTÖSY DE ZEPETNEK, Steven. *Nobilitashungariae: List of Historical Surnames of the Hungarian Nobility/A magyar történelmi nemesség családneveinek listája*. West Lafayette : Purdue University Press, 2010. ISSN 1923-9580.

VRTEL, Ladislav. *Osem storočí slovenskej heraldiky*. Martin : Vydavateľstvo Matice slovenskej, 2017. 303 s. ISBN 978-80-8115-247-4.

Kontakt na autora

Mgr. Pavol Vlček
pavol.vlcek288@gmail.com